

**DIREKTYVOS 2019/633/ES IR R LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES
LENTELĖ**

ES teisės akto pavadinimas ir numeris	Lietuvos Respublikos nacionalinio teisės akto pavadinimas	
<p>2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/633 dėl įmonių vienu kitoms taikomos nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje</p>	<p>Lietuvos Respublikos nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatymo Nr. XIV-409 1, 2, 4, 13, 18 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis</p>
<p>1 straipsnis. Dalykas ir taikymo sritis 2. Ši direktyva taikoma tam tikrai nesąžiningos prekybos praktikai, pasitaikančiai, kai žemės ūkio ir maisto produktus parduoda: a) tiekėjai, kurių metinė apyvarta neviršija 2 000 000 EUR, pirkėjams, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 2 000 000 EUR; b) tiekėjai, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 2 000 000 EUR, bet neviršija 10 000 000 EUR, pirkėjams, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 10 000 000 EUR; c) tiekėjai, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 10 000 000 EUR, bet neviršija 50 000 000 EUR, pirkėjams, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 50 000 000 EUR; d) tiekėjai, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 50 000 000 EUR, bet neviršija 150 000 000 EUR, pirkėjams, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 150 000 000 EUR; e) tiekėjai, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 150 000 000 EUR, bet neviršija 350 000 000 EUR, pirkėjams, kurių metinė apyvarta yra didesnė nei 350 000 000 EUR.</p>	<p>Projektas 1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas 1. Pakeisti 1 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) nesąžiningos prekybos praktikai, nurodytai šio įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse dalyje, kai žemės ūkio ir maisto produktus parduoda tiekėjai, kurių metinė apyvarta per praėjusius finansinius metus sudaro nuo 1 euro iki 350 milijonų eurų, ir kai žemės ūkio ir maisto produktus perka pirkėjai, nepriklausomai nuo jų metinės apyvartos per praėjusius finansinius metus dydžio;“ 2. Pripažinti netekusiu galios 1 straipsnio 7 dalies 3 punktą. „3) kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) ar mažųjų bendrių ir jų narių žemės ūkio ir (ar) maisto produktų pirkimo pardavimo sutartims.“</p>	<p>visiškas</p>
		visiškas

<p>2 straipsnis. Terminų apibrėžtys Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>1. žemės ūkio ir maisto produktai – SESV I priede nurodyti produktai ir tame priede nenurodyti maistui skirti produktai, gauti perdirbus tame priede išvardintus produktus;</p>	<p>Projektas 2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas Pakeisti 2 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip: „9. Žemės ūkio ir maisto produktai – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo I priede nurodyti produktai ir juos perdirbus pagaminami tame priede nenurodyti maistui skirti produktai, taip pat fasuotas geriamasis vanduo, šaltinio vanduo, natūralus mineralinis vanduo ir kiti nealkoholiniai gėrimai.“</p>	
<p>3 straipsnis. Nesąžiningos prekybos praktikos draudimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų draudžiama bent jau visų toliau išvardytų rūšių nesąžiningos prekybos praktika:</p> <p>a) pirkėjas sumoka tiekėjui,</p> <p>i) kai tiekimo sutartyje numatytas reguliarus produktų tiekimas:</p> <p>- už greitai gendančius žemės ūkio ir maisto produktus – vėliau kaip per 30 dienų nuo sutarto pristatymo laikotarpio, per kurį buvo vykdomas pristatymas, pabaigos arba vėliau kaip per 30 dienų nuo už tą pristatymo laikotarpį mokėtinos sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė;</p> <p>- už kitus žemės ūkio ir maisto produktus – vėliau kaip per 60 dienų nuo sutarto pristatymo laikotarpio, per kurį buvo vykdomas pristatymas, pabaigos arba vėliau kaip per 60 dienų nuo už tą pristatymo laikotarpį mokėtinos sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė;</p>	<p>Projektas 3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas 1. Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip: „1. Kai pirkimo pardavimo sutartyje numatytas reguliarus žemės ūkio ir maisto produktų tiekimas, draudžiama ši nesąžiningos prekybos praktika, kai pirkėjas, vėluoja sumokėti tiekėjui vadovaudamasis šiame straipsnyje nustatyta tvarka, su tiekėju atsiskaito:</p> <p>1) už kitus žemės ūkio ir maisto produktus, kurių sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, vadovaudamasi Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 5 straipsnio 2 dalies nuostatomis, bei greitai gendančius žemės ūkio ir maisto produktus – ilgiau vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo pirkimo pardavimo sutartyje nustatyto šių produktų pristatymo laikotarpio, į jį įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, pabaigos arba ilgiau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo už tą pristatymo laikotarpį, į jį įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, mokėtinos sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė;</p> <p>2) už kitus žemės ūkio ir maisto produktus, nepriskirtinus šios dalies 1 punkte nurodytiems produktams, kurių sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota</p>	visiškas

<p>šiam punkte nurodytų mokėjimo terminų taikymo tikslais sutarti pristatymo laikotarpiai bet kuriuo atveju laikomi neviršijančiais vieno mėnesio;</p> <p>ii) kai tiekimo sutartyje nenumatytas reguliarus produktų tiekimas:</p> <p>- už greitai gendančius žemės ūkio ir maisto produktus – vėliau kaip per 30 dienų nuo pristatymo dienos arba vėliau kaip per 30 dienų nuo mokėtinės sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė;</p>	<p>institucija, vadovaudamasi Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 5 straipsnio 2 dalies nuostatomis:</p> <p>a) kai pirkimo-pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, kuris yra viešasis subjektas, ilgiau kaip per Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus terminus vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų;</p> <p>b) kai pirkimo-pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, nenurodyto šio punkto a papunktyje, ilgiau kaip per 60 kalendorinių dienų nuo pirkimo-pardavimo sutartyje nustatyto šių produktų pristatymo laikotarpio, į jį įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, pabaigos arba vėliau kaip per 60 kalendorinių dienų nuo už tą pristatymo laikotarpį, į jį įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, mokėtinės sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė kai atsiskaitoma dalimis – 50 procentų sumos vėliau nei per 30 kalendorinių dienų ir likusius 50 procentų sumos vėliau nei per 60 kalendorinių dienų.</p> <p>3) už kitus žemės ūkio ir maisto produktus, nepriskirtinus šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems produktams:</p> <p>a) vėliau nei per Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus terminus, kai pirkimo-pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, kuris yra viešasis subjektas;</p> <p>b) vėliau nei per 60 kalendorinių dienų, kai pirkimo-pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, nenurodyto šio punkto a papunktyje. “</p> <p>2. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Kai pirkimo-pardavimo sutartyje nenumatytas reguliarus žemės ūkio ir maisto produktų tiekimas, draudžiama ši nesąžiningos prekybos praktika, kai pirkėjas vėluoja sumokėti tiekėjui Atsiskaitymo terminai, nurodyti</p>	
---	---	--

<p>- už kitus žemės ūkio ir maisto produktus – vėliau kaip per 60 dienų nuo pristatymo dienos arba vėliau kaip per 60 dienų nuo mokėtinės sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė.</p>	<p>šio straipsnio 1 dalyje, į kuriuos įskaitoma žemės ūkio ir maisto produktų įkainojimo trukmė, skaičiuojami nuo:</p> <p>1) už kitus žemės ūkio ir maisto produktus, kurių sąrašą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija, vadovaudamasi Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 5 straipsnio 2 dalies nuostatomis, bei greitai gendančius žemės ūkio ir maisto produktus – ilgiau kaip per 30 kalendorinių dienų, į jas įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, nuo pristatymo dienos arba ilgiau kaip per 30 kalendorinių dienų, į jas įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, nuo mokėtinės sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė žemės ūkio ir maisto produktų pristatymo laikotarpio, kuris baigiasi paskutinę kalendorinio mėnesio dieną, pabaigos, kai pirkimo–pardavimo sutartyje numatytas reguliarus žemės ūkio ir maisto produktų tiekimas;</p> <p>2) už kitus žemės ūkio ir maisto produktus, nepriskirtinus šios dalies 1 punkte nurodytiems produktams:</p> <p>a) kai pirkimo–pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, kuris yra viešasis subjektas, – ilgiau kaip per Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus terminus;</p> <p>b) kai pirkimo–pardavimo sutartis sudaryta tarp tiekėjo ir pirkėjo, nenurodyto šio punkto a papunktyje, – ilgiau kaip per 60 kalendorinių dienų, į jas įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, nuo pristatymo dienos arba vėliau kaip per 60 kalendorinių dienų, į jas įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, nuo mokėtinės sumos nustatymo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dviejų datų yra vėlesnė.</p> <p>žemės ūkio ir maisto produktų pristatymo dienos, kai pirkimo–pardavimo sutartyje nenumatytas reguliarus tiekimas.”</p> <p>3. Pakeisti 4 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:</p>	
--	--	--

	<p>3. Nepaisant šio straipsnio 1 ir 2 dalių dalies, atsiskaitymo terminai, į kuriuos įskaitoma žemės ūkio ir maisto produktų įkainojimo trukmė, skaičiuojami nuo mokėtinės sumos už pristatytus žemės ūkio ir maisto produktus nustatymo dienos, jeigu yra visos šios sąlygos kai pirkėjas nustato mokėtiną sumą:</p> <p>1) šio straipsnio 1 dalyje nurodyti mokėjimo terminai pradedami skaičiuoti nuo sutarto žemės ūkio ir maisto produktų pristatymo laikotarpio, į jį įskaitant ir šių produktų įkainojimo trukmę, per kurią buvo vykdomas pristatymas, pabaigos ir mokėtiną sumą nustatė tiekėjas jo aiškiai raštu išreikšta valia;</p> <p>2) šio straipsnio 2 dalyje nurodyti mokėjimo terminai, į juos įskaitant ir žemės ūkio ir maisto produktų įkainojimo trukmę, pradedami skaičiuoti nuo šių produktų pristatymo dienos mokėtinės sumos nustatymo diena yra vėlesnė nei žemės ūkio ir maisto produktų pristatymo diena ar pristatymo laikotarpio pabaiga.“</p>	
<p>3 straipsnis. Nesąžiningos prekybos praktikos draudimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų draudžiama bent jau visų toliau išvardytų rūšių nesąžiningos prekybos praktika:</p> <p>f) pirkėjas atsisako raštu patvirtinti tiekimo sutarties tarp pirkėjo ir tiekėjo sąlygas, kurias tiekėjas paprašė patvirtinti raštu; tai netaikoma tais atvejais, kai tiekimo sutartis yra susijusi su produktais, kuriuos gamintojų organizacijos, įskaitant kooperatyvą, narys turi pristatyti gamintojų organizacijai, kurios narys yra tiekėjas, jei tos gamintojų organizacijos įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatų, kurių poveikis panašus į tiekimo sutarties sąlygų poveikį;</p>	<p>Projektas</p> <p>3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas</p> <p>4. Pakeisti 4 straipsnio 4 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip: „5) pirkėjas perka žemės ūkio ir (ar) maisto produktus nesudaręs su šių produktų tiekėju rašytinės pirkimo–pardavimo sutarties pagal iš anksto su tiekėju sutartas sąlygas; tai netaikoma tais atvejais, kai žemės ūkio ir maisto produktus, gamintojų organizacijos, įskaitant kooperatinę bendrovę (kooperatyvą), narys turi pristatyti (patiekti) gamintojų organizacijai (kooperatinei bendrovei (kooperatyvui), kurios narys yra tiekėjas, jeigu tos gamintojų organizacijos (kooperatinės bendrovės (kooperatyvo) įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatų, kurių poveikis panašus į pirkimo pardavimo sutarties sąlygų poveikį įtvirtintos nuostatos, kurios atitinka Atsiskaitymo</p>	

	už žemės ūkio produkciją įstatyme nustatytas žemės ūkio produkcijos pirkimo-pardavimo sutarties tipines sąlygas;“.	
<p>6 straipsnis. Vykdomo užtikrinimo institucijų įgaliojimai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena iš jų vykdomo užtikrinimo institucijų turėtų išteklių ir ekspertinių žinių, kurie būtini jos pareigoms atlikti, ir suteikia jai šiuos įgaliojimus:</p> <p>e) įgaliojimus skirti baudas ir kitas vienodai veiksmingas sankcijas bei laikinas priemones arba inicijuoti procesą dėl tų baudų, sankcijų ar laikinųjų priemonių skyrimo pažeidėjui, laikantis nacionalinių taisyklių ir procedūrų;</p> <p>Pirmos pastraipos e punkte nurodytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, trukmę, dažnumą ir sunkumą.</p>	<p>Projektas</p> <p>6 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 21 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Už šio įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse dalyje nurodytų draudžiamų nesąžiningos prekybos praktikos veiksmų taikymą pirkėjui skiriama ne mažesnė kaip dviejų šimtų eurų, tačiau ne didesnė kaip 20 procentų nuo susidariusios pradelstų skolų tiekėjui sumos dydžio bauda. Baudos dydis apskaičiuojamas ir skiriamas pirkėjui vadovaujantis šiais etapais:“.</p>	visiškas